

El socialisme passiu

JORDI XUCLÀ

Té tota la raó l'exconseller i ara cap de l'oposició al Parlament, Joaquim Nadal, quan diu que "trumfos sóntrumfos i tota la resta històries de la vora del foc". En la reflexió sobre l'aeroport de Girona que abocava en aquestes mateixes pàgines el 14 d'octubre, Nadal arriba a la notable conclusió que, igual que en una mà de la botifarra, perquè les coses vagin bé el que calen sóntrumfos a la mà.

Passa, però, que Nadal arriba a la conclusió després d'una anàlisi esbiaixada i a voltes tramposa perquè pretén que determinades responsabilitats passin desapercebudes. De condescendència amb la pèrdua de vols per Girona no n'hi ha hagut cap, ni per part de la Generalitat, ni per part de les institucions gironines que, en els darrers mesos, s'han mogut com mai per intentar dibuixar un futur millor per al nostre aeroport. En aquest sentit, la creació de la Taula Estratègica representa un trencament necessari i positiu respecte al model que ha regit l'Aeroport de Girona durant els darrers set anys i que perd el seu sentit en el moment que l'Aeroport de Barcelona estrena la nova terminal i augmenta la seva capacitat fins als 55 milions de passatgers anuals. El problema és, doncs, que la Taula Estratègica s'enfronta a les conseqüències d'un problema que no s'ha generat precisament aquest 2011. Quan dic que Nadal fa trampa, ho faig perquè ell al capdavant del Departament de Política Territorial i Obres Públiques sabia perfectament des de feia temps que la intenció de Ryanair era desplaçar un nombre important de vols a Barcelona quan entrés en funcionament la T1 del Prat. Ell va donar el vistiplau a aquesta operació.

Lluny d'afrontar el problema, que no era altre que la posada en qüestió del model de companyia única que ha regit l'aeroport en els últims 9 anys, Nadal va preferir amagar el cap sota l'ala i passar la patata calenta al futur govern de la Generalitat. En els set anys que va dirigir la política aeroportuària del país, ni una sola aportació a un model, el de la implantació de Ryanair als aeroports de Girona i Reus, que CiU va traspasar consolidat al tripartit.

El tripartit va viure de les rendes d'un model creat per CiU, que ha funcionat en època de vaques grasses perquè hi ha hagut recursos per anar injectant, encara que fos a costa d'engreixar els beneficis d'un monopoli centralista espanyol com és el d'Aena amb els impostos de tots els catalans. Recordem-ho: el Govern català i les institucions i associacions gironines paguen i Aena s'emporta, nets d'impostos, 11 milions de beneficis en les taxes aeroportuàries de Girona. D'això se'n diu "cornut i pagar el beure a Aena".

Probablement el més estrafet de l'article de l'exconseller és menysprear les conseqüències que ha tingut el paper passiu d'Aena en aquests darrers anys i, molt especialment, en els darrers mesos. Imagino que la proximitat de la campanya electoral hi té molt a veure ja que cal amagar com sigui la responsabilitat que han tingut les administracions socialistes en no canviar ni una coma del model aeroportuari durant set anys. Només la crisi del dèficit públic ha fet moure fitxa a un PSOE amb interès per fer caixa amb Madrid i Barcelona, amb un concurs per la gestió dels dos aeroports que el govern ha hagut d'ajornar a la vista del fracàs de la privatització de les Loteries. Tot està en precari, tot està a l'espera d'eleccions, massa temps d'impàs. Mentrestant a Girona el mateix secretari d'Estat de Transports, Isaías Taboas, va intentar fugir d'estudi proposant la creació d'un comitè de rutes aèries. Una proposta sorprenent, venint d'un exsecretari del govern de la Generalitat a qui cal atribuir-li un cert coneixement de la voluntat de la societat gironina de regir els destins de l'aeroport a través de la seva gestió i no d'un decorat de paper maixé per dissimular que Aena segueix tenint la paella pel mànec. Un exsecretari del Govern català que hauria de continuar defensant el compliment de l'Estatut en el seu nou paper de secretari d'Estat.

Potser en lloc d'apuntar el seu dit acusador cap a la Generalitat, el diputat Nadal hauria de girar-lo contra un ministre amb qui no fa gaire temps presumia de tenir una excel·lent relació. Perquè en aquests darrers deu

mesos, en què Ryanair ha mostrat la seva voluntat de traslladar les seves operacions a Barcelona, no hi ha hagut cap representant del Ministeri de Foment o de la mateixa Aena que hagi mogut un sol dit perquè Ryanair no fes les maletes de Reus o amenacés de marxar de Girona.

Tampoc hi ha hagut en aquests mesos una actitud exemplar del PSC, que bé aixecant la veu a través dels mitjans de comunicació, o bé atiant el foc des de la rebotiga, no ha fet cap bé a les negociacions que mantenia la Generalitat amb la companyia.

Perquè l'únic silenci "discret i ?respec?tuós" que ha practicat el PSC és el que amagava la falta de coratge per enfrontar-se als seus socis de Madrid en una qüestió tan transcendental per al model de país com és el sistema aeroportuari.

Efectivament, el que ens calen són trumfos i, en matèria aeroportuària, no n'hi ha cap altre de millor que disposar de la gestió dels nostres aeroports. I la resta són històries a la vora del foc del socialisme neguitós i espurnejant, passiu i paralitzat.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2011/10/21/socialisme-passiu/523824.html?utm_source=rss